

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
CATALUNYA
SALA SOCIAL

Passeig Lluís Companys s/n
Barcelona
934866175

SECRETARIA JUDICIAL DE SALA D/DÑA. MERCEDES INIESTA GARCIA. (mr0171)

IMPORTANTE: SI PROCEDIERE, UNA VEZ FIRME LA SENTENCIA, EL IMPORTE DEL PRINCIPAL Y DE LA CONDENA EN COSTAS , DEBERÁ INGRESARSE EN LA CUENTA DE CONSIGNACIONES DEL JUZGADO DE LO SOCIAL CORRESPONDIENTE, DEBIENDO SOLICITAR EL NÚMERO DE CUENTA EN EL MISMO.

CÉDULA DE NOTIFICACIÓN DE PROVIDENCIA Y DE SENTENCIA

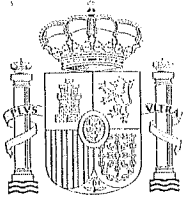
En el rollo de Sala núm.: 177 ... formado para resolver el recurso de suplicación interpuesto contra resolución dictada por el Juzgado Social 11 Barcelona en los autos Demandas núm. ... , la Sala de lo Social del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña, ha dictado, providencia de votación y fallo y con fecha 09/05/2014 la sentencia que por copia autorizada se acompaña a la presente.

Se le hace saber que tal resolución no es firme y que contra la misma puede interponerse Recurso de Casación para la Unificación de Doctrina con los requisitos y advertencias legales que constan en la sentencia que se notifica.

Y para que sirva de notificación en forma a la persona que se indica, libro la presente que firmo en Barcelona a cuatro de junio de dos mil catorce.

LA SECRETARIA JUDICIAL

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
CATALUNYA
SALA SOCIAL

SECRETARIA JUDICIAL DE SALA D/DÑA. MERCEDES INIESTA GARCIA

Recurso de suplicación:

Recurrente: Instituto Nacional Seguridad Social

Recurrido: y Tesorería General Seguridad Social

Reclamación: Invalidez grado

JUZGADO SOCIAL 11 BARCELONA

DILIGENCIA.- En Barcelona, a veintitres de abril de dos mil catorce.

La extiendo yo, la Secretario para hacer constar el estado que mantiene el presente procedimiento. Paso a dar cuenta a la Sala. Doy fe.

PROVIDENCIA.-

ILMO. SR. JOSÉ DE QUINTANA PELLICER

ILMO. SR. JOSÉ QUETCUTI MIGUEL

ILMO. SR. GREGORIO RUIZ RUIZ

En Barcelona, a veintitres de abril de dos mil catorce.

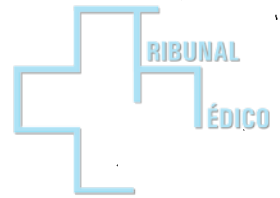
Dada cuenta; se señala para deliberación, votación y fallo en el presente procedimiento el próximo día 24 de abril de 2014.

Así lo acordó la Sala y firma el/la Ilmo/a. Presidente. Doy fe.

DILIGENCIA.- Barcelona a la misma fecha.
Seguidamente se cumple lo acordado. Doy fe.

[Firma manuscrita]

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
CATALUNYA
SALA SOCIAL

RM

IL·LMA. SRA. ASCENSIÓ SOLÉ PUIG
IL·LM. SR. FRANCISCO BOSCH SALAS
IL·LMA. SRA. LIDIA CASTELL VALLDOSERA

Barcelona, 9 de maig de 2014

La Sala Social del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, formada pels magistrats esmentats més amunt,

EN NOM DEL REI

ha dictat la següent

SENTÈNCIA NÚM.

En el recurs de suplicació interposat per Instituto Nacional Seguridad Social a la sentència del Jutjat Social 11 Barcelona de data 5 de març de 2013 dictada en el procediment núm. , en el qual s'ha recorregut contra les parts

i Tesorería General Seguridad Social, ha actuat com a ponent Il·lma. Sra. Lidia Castell Valldosera.

ANTECEDENTS DE FET

PRIMER. Va arribar al Jutjat Social esmentat una demanda sobre invalidesa grau, la qual l'actor al·lega els fets i fonaments de dret que va considerar procedents i acabava demanant que es dictés una sentència d'acord amb el que es demanava. Admesa la demanda a tràmit i celebrat el judici, es va dictar la sentència en data 5 de març de 2013, que contenia la decisió següent:

"Que estimando la pretensión principal de la demanda interpuesta por D. frente al INSTITUTO NACIONAL DE LA SEGURIDAD SOCIAL, declaro a la demandante en situación de Incapacidad Permanente

absoluta para todo tipo de trabajo, con derecho a percibir una pensión equivalente al 100 por 100 de la base reguladora de 197,09€, mensuales más aumentos y revalorizaciones a que hubiere lugar, y con efectos económicos 19/09/2011, condenando a la citada Entidad Gestora a estar y pasar por esta declaración, y en su consecuencia a hacer efectiva a la demandante la pensión en la cuantía y forma señaladas."

SEGON. En aquesta sentència es declaran com a provats els fets següents:

"1º. La demandante, D.ª I. [redacted] nacida el 28/05/1949 con DNI nº [redacted] afiliada a la Seguridad Social con el nº [redacted] de profesión habitual AUXILIAR DE GERIATRIA está en situación alta o asimilada al alta en el régimen general.

2º. El 01/06/2011 inició proceso de IT y el 19/09/2011 se le extendió alta con propuesta de incapacidad permanente. Previo dictamen médico del ICAM de fecha 19/09/2011, por resolución del Instituto Nacional de la Seguridad Social de 19/12/2011, se resolvió que la actora no se encontraba en ningún grado de incapacidad permanente.

3º-Contra dicha resolución se interpuso reclamación previa por la demandante que fue desestimada por resolución expresa de la entidad gestora de 03/02/12 por falta de pruebas médicas suficientes que desvirtuasen o modificasen la valoración médica en su día emitida por el Institut Català d'Avaluacions Mèdiques, y razonando que "la categoría profesional acreditada o alegada no conlleva como tarea fundamental grandes esfuerzos o sobrecarga del raquis".

4º. Las lesiones que fundamentaron las anteriores resoluciones fueron las siguientes: COLUMNA VERTEBRAL CON ESCOLIOSIS IZQUIERDA CON ROTACIÓN DE CUERPOS VERTEBRALES, DISCOPATIA DEGENERATIVA MÚLTIPLE MUY SEVERA (L1-L2, L2-L3, L4-L5, Y L5-S1) CON COMPROMISO DE LA RAIZ DERECHA L4 A NIVEL FORAMINAL (LUMBOARTROSIS SEVERA) + ESTENOSIS DEL CANAL Y BIFORAMINAL DE L1 A L5; CON LIMITACIÓN FUNCIONAL.

5º. - La base reguladora de la prestación solicitada es de 197,09€ y la fecha de efectos 19/09/2011 (no controvertido).

6º.- Las dolencias que padece la actora son las que señala la resolución administrativa, y además GONARTROSIS, SINDROME FACETARIO, SINDROME TUNEL CARPIANO DCHO."

TERCER. Contra aquesta sentència la part demandada, Institut Nacional de la Seguretat Social, va interposar un recurs de suplicació, que va formalitzar dins del termini. Es va donar trasllat a la part contrària la qual no el va impugnar. Es van elevar les actuacions a aquest Tribunal i es va formar aquest rotlle.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER. Enfront la sentència d'instància, que estimà la pretensió principal de la demanda interposada per la part actora en reclamació per Incapacitat Permanent Absoluta, o, subsidiàriament, Total, s'interposa per l'Institut Nacional de la Seguretat Social Recurs de Suplicació, el qual té per objecte denunciar les infraccions de normes substantives o de la jurisprudència que s'hi han comès.

SEGON. En l'únic motiu del recurs, emparat correctament en l'apartat c) de l'article 193 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social, el recurrent denuncia la infracció de l'article 137.5, de la Llei General de la Seguretat Social, i al·lega, en síntesi, que les lesions que pateix la part actora no la incapaciten de manera absoluta per a tota professió u ofici, perquè en el document nº 56 es diu que pateix lumbartrosis, però no indica que existeixin ni hèrnies ni afectació radicular i en el document nº 64 es diu que pateix "espondilosis-espondili artrosis. Anterolistesis Grau I sense signes d'instabilitat".

La Disposició Transitòria 5ª bis del Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel R.D.L. 1/1994, de 20 de juny, en la redacció que li va donar la Llei 24/1997, de consolidació i racionalització del Sistema de la Seguretat Social, estableix que el que disposa l'article 137 de la mateixa Llei només serà aplicable a partir de la data en que entrin en vigor les disposicions reglamentàries a que es refereix l'apartat tercer de l'esmentat article 137 i que, mentrestant, se continuarà aplicant la legislació anterior. Atès que les disposicions reglamentàries abans citades encara no s'han dictat, segueix en vigor l'article 137 de la legislació anterior.

L'esmentat article defineix en l'apartat 5è la incapacitat permanent absoluta com la situació del treballador que es troba incapacitat per la realització de qualsevol tipus de treball. La situació d'incapacitat permanent absoluta no té relació directa amb la professió del treballador, atès que en aquest supòsit el treballador està incapacitat per executar qualsevol treball retribuït en les mateixes condicions de rendiment, professionalitat i eficàcia que qualsevol altre treballador en el mateix lloc de treball (sentències del Tribunal Suprem de 22 de setembre, 21 d'octubre i 7 de novembre de 1988, 9 i 17 de març, 13 de juny i 27 de juliol de 1989, i 23 i 27 de febrer i 14 de juny de 1990, entre d'altres).

TERCER. Doncs bé, tenint en compte l'anterior doctrina, el motiu s'ha de desestimar, perquè cal tenir en compte que el recurrent no ha impugnat el fet provat quart, per la qual cosa s'haurà d'examinar si les patologies que consten en el dit fet provat són tan greus per impedir-li la realització de qualsevol treball, amb independència del que consti en algun dels documents que obren a les actuacions.

Doncs bé, segons consta en el dit fet provat, la demandant pateix una disc patia múltiple molt severa (L1-L2, L2-L3, L4-L5 i L5-S1), amb compromís de l'arrel dreta L4 a nivell foraminal (lumboartrosis severa), més estenosis del canal i biforaminal de

L1^a a L5, amb limitació funcional. D'altra banda, tal com raona la magistrada d'instància, consta a les actuacions que l'actora està tractada a la Clínica del dolor de Barcelona i que malgrat els tractaments que se li han realitzat, amb d'enervecions des de L2 a S2, analgèsics, i antiinflamatoris, no s'ha aconseguit alleugeriment dels símptomes dolorosos, fins el punt que en l'actualitat està tractada amb analgèsics derivats de l'opi com és el Tramadol, la qual cosa demostra que la demandant està incapacitada per a realitzar, no només els treballs que impliquin la realització d'esforços, tal com es diu en el propi informe de l'ICAM de data 19.9.2011, sinó per la realització de qualsevol tipus de treball, inclosos els sedentaris.

En aquest sentit cal posar de relleu que el Tribunal Suprem ha assenyalat - Sentència de data 24 de març de 1987-; que cal tenir present que la realització d'un treball remunerat implica, no tan sols la possibilitat de desenvolupar-lo, sinó de fer-ho amb un mínim de professionalitat, rendiment i eficàcia, i també "la necesidad de consumarlo en régimen de dependencia de un empresario durante la jornada laboral, sujetándose a un horario, actuando consecuentemente con las exigencias que comporta la integración en una empresa, dentro de un orden preestablecido y en interrelación con los quehaceres de otros compañeros, en cuanto no es posible pensar -concretan las sentencias de 3 de febrero, 20 y 24 de marzo, 12 de julio y 30 de septiembre, todas de 1986, entre las recientes-, que, en el amplio campo de las actividades laborales, exista alguna en la que no sean exigibles esos mínimos de dedicación, diligencia y atención, indispensables incluso en el más simple de los oficios y en la última de las categorías profesionales, salvo que se den un verdadero afán de sacrificio por parte del trabajador y un grado intenso de tolerancia en el empresario, pues, de no coincidir ambos, no cabe mantener como relaciones de trabajo normales aquéllas en las que resalten tales carencias, en cuanto es incuestionable que la persona en el ámbito empresarial ha de ofrecer unos rendimientos socialmente aceptables (sentencia de 30 de septiembre de 1986), desempeñados con la dignidad inherente a la persona".

Per tant, s'imposa la desestimació del motiu, i conseqüentment, del recurs, la qual cosa comporta la ratificació de la resolució recorreguda.

VISTOS els preceptes legals citats, els concordants i la resta de disposicions de general i pertinent aplicació,

DECIDIM:

Que hem de desestimar i desestimem el Recurs de Suplicació interposat per l'INSTITUT NACIONAL DE LA SEGURETAT SOCIAL contra la Sentència dictada pel Jutjat Social núm. 11 de Barcelona, en data 5 de març de 2013, que va recaure en les Actuacions en virtut de demanda presentada per la Sra. contra l'esmentat Institut, en reclamació per Invalidesa Permanent Absoluta, derivada de malaltia comú i, per tant, hem de ratificar i ratifiquem l'esmentada resolució.

Notifiqueu aquesta resolució a les parts i a la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i expediu-ne un testimoniatge que quedarà unit al rotlle. Incorporeu l'original al llibre de sentències corresponent.

Aquesta resolució no és ferma i es pot interposar en contra recurs de cassació per a la unificació de doctrina, davant la Sala Social del Tribunal Suprem. El dit recurs s'haurà de preparar mitjançant escrit amb signatura d'Advocat i adreçat a aquesta Sala, on s'haurà de presentar en el termini dels deu dies següents a la notificació, amb els requisits establerts a l'Art.221 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social.

Així mateix, de conformitat amb allò disposat l'article 229 del text processal laboral, tothom que no ostenti la condició de treballador o drethavent o beneficiari del règim públic de la Seguretat Social, o no gaudeixi dels beneficis de justícia gratuïta legalment o administrativa reconeguts, o no es trobi exclòs pel que disposa l'article 229.4 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social, consignarà com dipòsit al moment de preparar el recurs de cassació per unificació de doctrina la quantitat de 600 euros en el compte de consignacions que la Sala té obert en el BANC SANTANDER, en l'Oficina núm 2015 situada a la Ronda de Sant Pere, núm. 47 de Barcelona, n° 0965 0000 66, afegint a continuació els números indicatius del recurs en aquest Tribunal.

La consignació de l'import de la condemna, d'acord amb el que disposa l'art. 230 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Social, quan així procedeixi, s'efectuarà en el compte que aquesta Sala té obert en l'oficina bancària esmentada al paràgraf anterior, amb el núm. 0965 0000 80, afegint a continuació els números indicatius del Recurs en aquest Tribunal, i havent d'acreditar que s'ha fet efectiva al temps de preparar el recurs en aquesta Secretaria.

Així ho pronunciem, ho manem i ho signem.

PUBLICACIÓ. Avui, la Magistrada ponent ha llegit i publicat la sentència. En dono fe.